

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLÖNY.

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmond sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beig-
tatás után külön 30 kr.

Nyiltér soronként 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társa

Karsa Tamás.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Füzteza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Kinevezés vagy választás?

IV.

ME. E lap 12. számában a „Megyei reform-kérdések” IV. cikkében Cs. ky Gyula gróf szinte kizárólag a Simon Flórent pesti ügyvédnek a „Hon” f. é. 14 és 15. számaiban megjelent „Tisztázzuk az eszméket” című cikke ellen fordul.

Távol vagyok azon szerénytelenségtől, hogy erőmhöz illő vállalatnak tekinteném, e cikket vagy épen annak hírneves íróját ótalom alá venném; — és ha tudnám, hogy a „Felvidék” t. olvasói mindannyian olvasták a Hon-ban is az említett cím alatti cikkeket, meg sem kíséreném becses figyelmüket igénybe venni. Így azonban — egyedül én vonván a t. gróf czáfolatát azon cikkekre — erkölcsileg kötelezve érzem magamat védelmükre kelnem.

Helyre kell igazitanom a t. grófnak IV. cikke kezdő soraiban azon állítását, hogy Simon Flórent ur „a municipium erejét az azelőtt gyakorlatban nem volt törvénykezési bírák választása által még szaporítani tartja szükségesnek.”

A t. gróf e lap 8. számában megjelent cikkében talán észre nem vette, hogy már én is emlitem abban, hogy 1848. előtt első folyamodásilag eljáró bíráinkat — (kevés kivétellel) — választottuk, és választani óhajtjuk ezen túl is; csak a *felőbb* bíróságok töltették be mindenkor kinevezés útján; — mert ime most ezen eszme a Simon Flórent ur cikkében a t. gróftól valamely hallatlan dolog gyanánt lepi meg.

Biráink — (e szó alatt mindenkor *törvénykezési* bírákat érték) — kik előtt pereinket indítottuk, több rendbeliek voltak, — valamint még jelenleg is több rendbeliek, mintsem a hol már a codificatio megegyeztetette a törvénykezést. — 1848. előtt némely pereinket a megye egyik *szolgabírája* előtt kellett megindítanunk.

Talán érdekes adat lesz a t. grófnak azt is megtudnia, hogy e tekintetben nem voltunk egy bizonyos járás vagy kerület szolgabírájához kötve, de szabadon választottunk a megye összes szolgabírái közül. — Voltak ismét más ügyek, a melyeket megindíhattunk tetszésünk szerint valamelyik szolgabíró — vagy pedig a megye egyik *alispánja* előtt.

Voltak ismét mások, a melyeket épen az alispán előtt kellett indítanunk.

Voltak ismét a most már nem létező *uri-székek* elébe tartozók.

Voltak, a melyeket tetszésünk szerint indíthattunk vagy a megye alispánja, vagy a *kerületi tábla* előtt. — Más ügyek kizárólag ezen kerületi táblák — és ismét mások a *szent-székek*, — a váltó és kereskedelmi ügyek végre 1840. óta a „*váltó-törvényszékek*” elébe tartoztak.

Első bíróságilag tehát — a csak legujabban felállított váltó-törvényszékeket mellőzve — eljártak az uriszékek, szolgabírák, alispánok, kerületi táblák, szent-székek. E két utóbb nevezett bíróságok — igaz kinevezéstől függöttek, — de talán felesleges mondanom, mily kevés perek kerültek az ő ítélkezésük alá. — Ellenben a legtöbb pereket a szolgabírák és alispánok ítéltek el, a kiket szabadon választottunk. — Az uri székeknél szolgabíró is működött esküdt társával, de azokat leginkább a *táblabírák* alkották, a kiket ugyan nem választottunk az ugynevezett „*restauratio*”-kon, —

de azért csak nem számítja talán őket a t. gróf a kormány által kinevezett bírákhoz?!

De menjünk tovább.

Az uri-szék, a szolgabírói és az alispáni bíróság előtt lefolyt perek feljebbviteli esetében a *megyei polgári törvényszék* — (Sedria civilis) elébe kerültek, — ez tehát már feljebbviteli bíróság volt, és ez sem kinevezett bírákból állott, de az említett táblabírákból.

A kisebb fenyítő ügyeket a szolgabírák intézték el: a nagyobbakban a *megyei fenyítő törvényszék* (Sedria criminalis) járt el.

Talán nem szükséges többet hoznom fel annak czáfolatául, hogy a törvénykezési bírák választása az előtt gyakorlatban nem volt.

A S. F. ur további okoskodását a t. gróf kissé félre magyarázza, midőn azt állítja, hogy S. F. ur „jogtalan erőszaknak nevezi a társadalom bíráskodását az egyén felett, ha ez belé nem egyez; és hogy ekként veszélyes elvet állít fel, mert a minoritást a törvény tiszteletére nem kötelezi.”

Nem így áll a dolog. — S. F. ur a bírói hatalom és eredeti forrására megy vissza, — és itt nem beszél rólunk, — vagy inkább, nem beszél a már megállapodott társadalomnak, egy rendes állapotban levő alkotmányos országnak egyes polgáraitól. Ily képtelenséget ő nem állít.

Olvassuk el még egyszer I. cikkét, és meglátjuk, hogy S. F. ur — igen is, velünk együtt — a bíráskodás és eredeti alapját az önkényes alávetésben találja és innen származtatja a szabad intézményekkel bíró népek-nél, és nálunk is a legutolsó szomorú eseményekig divatozott bíró választást.

Ebben teljességgel nem azt mondja S. F. ur, hogy neki, vagy nekem jogunk volt 1848-ig azt mondanunk, ha a bíró elébe idéztünk, hogy nem vetjük alá magunkat az ő ítéletének; — de azt, hogy alá voltunk vetve — azért, mert már őseink is alá vetették magokat a szabadon választott szolgabíró vagy alispán ítéletének, — sőt későbbben — *de ismét őnmagok által hozott törvény erejével* bizonyos esetekben a fejedelemtől kinevezett (kerületi táblái) bíráknak is.

De kimondá S. F. ur ama soraiban azt, hogy a bírói hatalomnak és alapja az önkényes alávetés lévén — nincs *jogos* bíró felettünk, a ki „isten kegyelméből” vagy más bármely forrásból származtatná hatalmát.

A nemzetnek *szabadságában* áll a bíró választásról lemondani, és bírái kinevezését fejedelmére vagy annak tanácsadóra — a kormányra bízni, — ez ismét izlés dolga, és úgy látom, hogy izlésünk e tekintetben is ellenkező; — de ha ezt a nemzet nem tette, és fejedelme vagy kormánya még is magához ragadta a bírókinevezést: akkor csakugyan úgy van a dolog, mint S. F. ur mondja, hogy „a bíráskodás erőszak vagy hatalom kifolyása, de nem a jogé is egyszersmind.”

Ne ijedjen meg tehát a t. gróf a S. F. ur elveitől, nem oly veszélyesek azok; — hisz 1848-ig a nyilvános tanszékekről hallottuk azokat: és ha azóta ellenkezőket hirdettek a tanszékekről — nem csodáljuk, de fáj-laljuk. —

S. F. ur azon állítását, hogy az államnak nem csak az áll érdekében, hogy a peres ügy elintéztessék, de az is, hogy igazságosan intéztessék el — a t. gróf azzal viszonzozza, hogy S. F. ur nem tudja a felelős kormány eszméjét a Bach rendszer teoriájától megkülönböztetni. — Élünk mi a Bach rendszer alatt, — de élünk azon

boldogabb időkben is, midőn magunk választottuk bíráinkat, a mely időről maga vallá be a t. gróf I. cikkében, hogy ő azokat nem ősmerte.

De vajjon a t. gróf élt-e már „független felelős kormány” alatt? — Meg tudjuk mi különböztetni egyiket a másikatól, és távol legyen tőlünk, hogy olyan „felelős kormányt” kívánánk, mely a Bach-féle kormányhoz hasonlítson.

De épen az köztünk a különbség, hogy mi az általunk is óhajtott *magyar független felelős miniszteriumnak* csak annyi hatalmat akarunk a kezébe adni, a mennyi a központi kormánynak nélkülözhetetlen, a többit pedig az önkormányzat terén magunk akarjuk gyakorolni: — a t. gróf mindenhatóvá akarná azt tenni, s így annak és magának akarátán kívül is épen oda vinni, a hol a Bach-féle kormány volt; — mert önkormányzat hiányában a központi kormány „abszolút” kormány; és a kizárólagosan kinevezési rendszer előbb több oly „bureaucratiá”-vá fajul okvetetlenül, a melyben a bírák föggyekezete nem arra lesz irányozva, hogy *igazságot* szolgál-tassanak ki, de hogy az ügy-kimutatásokban — (Geschäfts-Ausweis) *mentül több szám* legyen, és lehetőleg *mind el legyen intézve* (erledigt).

Hogy volna az mindegy, ha azt mondom: „légy te bíráim?” vagy ha azt mondom „megnyugszom abban, a kit te adsz bírámul.”?!? — Ugyan ki nem látja, hogy az utóbbi esetben sokkal több önállóságomról és függetlenségemről mondok le? — és míg az első esetben az emberi nem annyi milliója közül csak épen azon *egynek* bíráskodása alá vetem magamat, a kinek bölcsességében és igazságszeretetében legnagyobb bizodalom van: az utóbbi esetben annak teszem ki magamat, hogy az emberi nem annyi milliója közül egy másik tetszéséből az is ítéltel felettem, a kinek jó tulajdonairól talán épen kételkednem is van okom.

Már, a mit a t. gróf S. F. urnak azon soraira mond, hogy a még meg nem rontott szabad érzelmű ember csak önkényl-választotta- bírónak veti magát örömet és nyugodtan „alá” — abban — (engedje meg a t. gróf, hogy kimondhassam) — összezavarja a nemzet egy polgárát az egyénnel, — a törvényt a bíróval. — Mondottuk már fentebb, hogy az „ember” alatt a világ-ért sem értünk a társadalmon kívül álló vadembert, — (minek volna annak a választott bíró is?) — nem is értünk minden vele született természetes emberi jogai-ból a zsarnoksággá fajult hatalom által megfosztott, és „abszolút” kormány alatt élő alattvalót: de értünk egy a természet jogoknak megfelelő korlátolt kormány alatt — (legyen az monarchia vagy köztársaság — mindegy) — élő honpolgárt. — Épen reánk — a szabadválasztás hiveire fogható legkevesebbé, hogy „csak saját választásunkat tartjuk illetékesnek, nem pedig a közakarát kifolyását,” „a törvényt” — mint a t. gróf mondja; — hisz a választásnak lényege az, hogy a *közakarát* — azaz a többség kifolyása legyen, és hogy ha épen kisebbségben maradunk is jelöltünkkel — a többség választásában megnyugodjunk. — De midőn arról van szó, az legyen-e bíráink, a kit magunk választunk, vagy pedig a kormány nevezze-e azt ki: akkor ne beszéljünk a *törvényről*, mert a törvény nem határozhatja meg a bíró *személyét*. — És ha például maga a törvény mondja, hogy bíráját a nép szabadon választja — akkor, hogy teheti a t. gróf a választást ellentétbe a törvényvel?! ... Különben már itt nem először találkozunk a t. gróf

azon különös gondolkodásával, mely szerint neki az ferde, mi nekünk természetes, — és megfordítva. —

Azt sem értjük, hogy lehet azt mondani, hogy a nemzet előbbre tartja egyéni érdekét, mint a közérdeket, többre becsüli személyes nézetét mint „a törvényt” — Szerintünk a nemzetnek nincs és nem lehet egyéni, csak köz-érdeke, és nem lehet személyes nézete.

(Folytatjuk.)

Országgyűlési tudósítások.

(Képviselethez.)

A február 24. ülésben Madarász József képviselő, Patay István, Csanády Sándor, Lukynich Mihály és Domahidy Ferencz képviselő társaival törvényjavaslatot nyújtott be. E törvényjavaslat a kormányhivatalnokok képviselői jogosultsági kérdéséről szól és két szakaszból áll. I. szakasz: Bármilyen minőségű kormányhivatalnok képviselővé nem választathatik. II. szakasz. A képviselők képviselői megbízatásuk letelése után 3 évig sem miféle kormányhivatalt sem vállalhatnak el.

Ezután a felirat felolvastatik. s — Madarász József, László Imre, Vidacs János, Kállay Ödön, Csanády Sándor, Hodosiú és Patay István képviselők kivételével — egyhangyul elfogadjatik.

A választásfeliratot a Felsőháznak átnyújtó 36 tagú küldöttség kisorsolás útján a következőleg alakult meg. gr Apponyi György, Kacsokovics Ignác, Paczolay János, Szilády Aron, Deák Ferencz (éljenzés), Baranyi Ágost, Varga Antal, Vadnay Lajos, Horváth Dóme, Zámory Kálmán, Bánó József, Bartal György, Patay István (de-rültség), Sümeghy Ferencz, Hodosiú József, Szontagh Pál, Bánfi Albert báró, Oroszi Miklós, Pethes József, Csengerly Antal, Perczel Béla, Zichy-Ferraris Victor gr., Lehoczky Egyed, Szentiványi Adolf, Ibrányi Lajos, Ivánka Imre, Beliczay István, Bárzó Miklós, Podmaniczky Frigyes báró, Oláh Miklós, Luzsénszky Pál báró, Lukács György, Angyal Pál, Geduly Lajos, Dobrzánszky Adolf, Borbély Miklós. — A küldöttséget az elnök, Szentiványi Károly vezeti, ki a tartandó beszédet előbb a küldöttség tagjaival közli.

A felirat átadási napja febr. 27.

Ez ülésben került elő Kassa város folyamodása is a magyar miniszterium mielőbbi kineveztetése s a municipiumok helyreállítása érdekében. —

A sárosmegyei gazdasági-egylet ügyében.

IV.

Sárosmegyében mint láttuk nincs helyes arány a rét és szántóföld közt:

Ennek természetes következménye hogy nincs helyes arány a művelendő föld és az ahhoz kellő vonó és javító erők közt; minek ismét természetes következménye hogy a gazdasági állapotok kellő ellátást nem nyerhetnek s minél inkább szaporodnak, annál inkább el kell korcsosulniok.

Természetes dolog hogy a birtok rendezéssel fordított arányban halad a melegek, nyájak, gulyák, csürhék létszáma — és midőn a rendezés be leend végezve, csak a legnagyobb birtokok tüntethetnek fel tömeges állattartást.

Sárosmegyében, bár a birtokrendezés első esete itt történt, mint említettük: a befejezés a legtávolabbi kilátásban van.

Es még sem látunk méneseket, gulyákat csak nyájakat, miszerint azt kell hinnünk hogy azokra nézve még a középkori intézmények sem voltak kedvezők, midőn pedig egyegy jó ló megfizethetlen szolgáltatást tett urának.

De ha adataink nem csalnak a közelebbi 3—4 évtized alatt a juhok száma is tetemesen csökkent meggyeszerre — mert a legelőket feltörték, de nem takarmány hanem leginkább burgonya termelésre lettek fordítva — s a nyájaknak a silányabb rész maradván, ezen kell élniök — pedig a gyapjutermeles nem kevésbé fontos mint a lentermeles.

Magyarország egyik legjelentékenyebb jövedelmi forrása (350,000 mázsa — 35 millió ft.) a gyapju. Számos évek vannak, midőn búzából s más gabonából felényit sem vesz be, mert ennek termelése még inkább függ az időjárás szeszélyeitől, kelendősege pedig épen csak a külföldi mostoha évekre szorítkozik s így igenis bizonytalan, holott a gyapjut minden évben el lehet adni, mert Európa sok milliónyi lőerővel működő szövő s fonó gyarai folyvást éheznek s a föld népének nagyobb része még szükségét szenved öltözködben, holott ha telnek mindenki hajlandó volna még a fényezésre is — mire elég példát láthatunk.

Sárosmegyében mindenemü gabonának több száma s kevesb szeme van mint általában a szárazabb s forróbb éghajlatú alföldön — sőt itt a gyep nem szokott a nyári hónapokon át úgy elszáradni, mint ott, miszerint aligha csatlakozunk ha állítjuk, hogy Sárosmegye talaja s égalja a mesterséges takarmányok termelésére sokkal kedvezőbb, mint az alföldi megyéké s így természetes hogy a juhtartás melynek újabb viszonyaink szerint a takarmány termelés nélkülözhetlen kelleke, sokkal biztosabb t. i. ezzel összeköthető, mind az alföldinél, mind a szemes gabona termelésnél. KUBINYI LAJOS.

(Vége köv.)

A Szepsi olvasó-egylet.

Nem czéлом mint valami nagy fontosságú történelmi nevezetességet leírni ezen O. egyletnek a múlt hónapokbani gyors keletkezését; egyedüli szándokom csak arra szorítkozni, hogy tudassam a nagy világgal egyletünk vezéreszméjét, mely lelkesítette a czél kivitelénél.

Alig hinné az ember, hogy sokszor egy véletlenül kiröppent szóknak mily végtelen hordereje van, mint villany-szikra felelőre az alvó kedélyt, s aztán épít vagy ront. Hála a gondviselésnek itten épített, vagy is az ige testté lett. —

Mint nem új, de még is a mai időben nevezetes körülményképen kell megemlítenem, hogy ezen egylet, minden osztály, rang, nemzetiség, felekezet különbség nélkül alakult meg, azon nemes tudattól vezettetve, hogy hazánk jelen átalakulási viszonyainál áthatva annak fontosságától, körül-fonva a hazafiság s a kor intő jobb szellemétől — egyesültünk, figyelemmel kísérni azon nagy elő eseményeket, melyek, úgy hisszük, hazánk felett áldásthozólag fognak lefolyni. —

Ezideig 3 politicus, 2 humoristicus, 1 szépirodalmi lappal jelentünk meg a világ színpadán, azt hiszem, kis városban elég eredmény; — különösen tekintve azt, kis városkában, mily nehéz a jó ügynek barátokat megnyerni, mert rendszeren, előbb ki kell békíteni a haragvó pártokat, az előítéleteket legyőzni, a mende mondakból eredt rágalmakat tisztázni s kiegyenlíteni. stb.

E szép eszme megpendítője — egy barátságos összejövetel alkalmával a reif egyház derék, buzgó lelkipásztora n. tiszt. Hadházy László úr volt, melylyel leginkább oda akart hatni, hogy a téli hosszú esték unalmi elűzessenek, hogy a polgárság szellemi előhaladást nyerjen, eszmecsere útján, a ferde elvek idomításának, s az egyenlenség rusz magvaiból kelő gyomok, — melyek mindig a minden jóra és szépre fogékony nép erkölcsi megromlására szoktak elhintetni — kiirtásának, mert a jó kertész elve szerint — addig kell kiirtani a gyomokat, míg azok fává nem erősödtek, vagy a mi még rosszabb, erdővé nem sűrűdtek. —

Szepsi február 24. 1866.

MANGLER IMRE.
polgár.

LEVELEZÉS.

Sárosból. Eperjes, 1866. febr. 26. Tegnap a városi nagy teremben középszámu közönség előtt egy hangversenyben Ebert K. Vilmos karmester Zirkowszky zongoráján két kitűnő zeneművet játszott: „Impromptu” Kalkbrennertől és „Elegie” Lindpaintnertől. A közönség feszült figyelemmel várta az új hangszer megpendülését és igen különböző véleménynyel kísérte hangjait. Ezen hangok aczél nyelvek által hoztak ki, de nem oly tisztán mint az óragépezetben.

Az aczél nyelveknek léghuzam általi rezgésbe hozatala már nem új dolog: 1825-ben tüntek fel először ennek tiszta hangjai s azóta mint: harmonium, aeolophon, seraphine, physharmonika, orgne expressive, panorgue, concertina stb. kivált az osztrák birodalomban: (Csupán Bécsben több mint százezer „Zugharmonika”) Angliában (Orgel-Accordeon) és kivált Észak-Amerikában Channel et comp. gyárában mint orgona oly nagy dimenziobaa készítették, miszerint a legmélyebb hang 32 láb hosszúságú saját vegyületű (1/3 rész 2/3 harangércz) ércnyelv szintén léghuzam által hozatik hangzásba, gyönyörű harmonikus hangzatu s egy accord vételekor 176 ércnyelv jövén rezgésbe igen átható zene anyag a művész kezében.

Az aczél nyelveknek pendítés általi hangoztatása természetesen, soha sem oly tiszta mint az említett, — azonban ha talán valamely „végtelen” csavarhoz alkalmazott fogacskák nesz nélkül meg tudnák pendíteni és hozzájuk kellő „hangfogót” alkalmaznánk, azon előnyvel bírnának, miszerint rövidebb tartamu hangokat hozhatnánk ki rajtuk.

De viszont fuvatás által a nyelvek hangzását kedvünk szerint hosszabbíthatjuk és erősíthetjük — mit pendítés által épen nem eszközölhetünk.

A bemutatott hangszer még pendítésre nézve sem állván azon tökélyen, hogy az zaj nélkül történhetnék, mint a zenélő órákban, ha Z. urnak ezt módjában leend eszközölni, akkor hangszere — bár a hangversenyi követelményeknek meg nem felel — kellemes magán hangszer leend. És ezért óhajtjuk hogy ő a fővárosban, hol hangszerét bemutatni szándékozik, minél több méltánnyal találkozzék.

Az előadás általában kielégítő volt, Z. ur a közönség által kihivatott, de gyengélkedése miatt jelen nem levőn, meg nem jelenhetett.

Becker bűvész, holnap kezdi előadásait. Ma valamely zártkörű táncvizgálmom van készülöben. A műked-

velő fiatalság jövő hó 4-ére szándékozik egy előadást rendezni, jótékony czélokra — s a négyelet szintén óhajt saját árva javára egy műelőadást létrehozni. Ugy latszik tehát hogy bőjti (?) mulatságokban nem fog hiányt látni Eperjes városa. r. l.

Nyilatkozat.

A „Pesti Hírnök” folyó évi február 24-ről kiadott 44. számában Abaujból kelteze „A vidéki hangulat és érzület az alsóházi felirat ellenében” czim alatt Rédesi Sándor*) aláírással oly cikk jelent meg, melynek tartalmán minden becsületes hazafi megborítákozott.

Fölöslegesen tartjuk ezen vértelmitő cikk nem-telen irójának vakmerő állításait czáfolgatni, de a megnyiben aljas törekvéseinek czéljával Abaujmege czégit bátorkodott fedezetül homlokára tűzni, megynék becsülete kívánj: hogy midőn az ellen ünnepléyes óvást tesszünk, egyuttal kinyilatkoztassuk, miszerint:

a felirati javaslat minden szava a nemzet igaz érületét és óhaját tolmácsolván, azt — valamint az egész ország, úgy Abaujmege is egészen magáévá teszi, s hálásan szavas bizalmat a képviselő testületnek, hazafias, törvényes és ildomos eljárásáért.

Továbbá, minthogy Rédesi Sándor nevű egyén megynékben nem létezik, aljas lázitonak bélyegezzük s nyilvánítjuk azt: ki álnév alá rejtözve, a nép nevében oly elveket hirdet megynékből, melyeknek követői egyáltalán nincsenek

Kelt Kassán, február 27-én 1866

Szentimrey András.
Bárczay Albert.
Meczer Ferencz.
Karsa Tamás.
Teleky Péter.
Hammersberg László.
Szathmáry Miklós.

Ujdonságok.

* A magyar felelős miniszterium kinevezésének hire a mult kedden egész Kassát mozgásba hozta s már a város kivilágításáról is beszéltek. A kávéházak és vendéglők tömve voltak esti 11 óráig, mikor a vonat megérkezvén, a postahivatalt vették ostrom alá. A miniszterium következőleg volt összeállítva: Apponyi György gróf, elnök, báró Sennyey pénzügy, Majláth György igazságügy, Bartal belügy, gróf Eszterházy Mór, ő Felső- és oldala mellett, gróf Széchen kereskedelmi, gróf Festetics György közlekedési, Simor győri püspök vallás- és oktatásügyi, s gróf Pálffy Mór honvédelmi miniszter. — A hirt egy magán levél közölte Pestről, de a hirt hordók, hogy annál nagyobb fontosságot tulajdonítsanak maguknak, mind telegrammot kaptak és láttak, ugyannyira: hogy estig legalább 20 telegramm forgott nem köz-kézen, de szájon, más nap reggel aztán korainak bizonyulván a hír, egyik a másikra hárította a felölöséget s kiült, hogy a sok telegramm abból az egy magán levélből vette eredetét, mely még 25-ről volt Pestről kelteze.

* A felső magyar és galicziai kereszt-vaspálya ügyében f. hó 24-én tárnokmester ő excellentiájánál tanácskozmány tartatván, előterjesztetett Pollák főmérnök által a legnagyobb olesóság tekintetével kidolgozott utvonali terve ezen pályának, mely Adria és a muszkartartományok között az ország szívében, Buda-Pesten keresztlmenő legrövidebb vonal, valamint más részről a Balticum és Fekete tenger közt a legegyszerűsebb összeköttetés; de az első csak akkor, ha a pest-miskolczi vonal életbe lép, mely a tervezők által oly postulatumnak tekintetik, hogy arról kételkedni, annak létesülését későbbi időre visszautasítani nem szabad. — A vonalokra nézve, az egyenes utnak lelkes védője, Lónyay Menyhért ur, kinek tanácsa elfogadlatván, Forgách A. ő excellentiája, mint egy segéd vállalatnak alapítója, az európai vonalok fontosságát hozta szóba: mely tekintetnél fogva az oderbergi linea folytatása, Abost és Eperjest vévén induló pontul, nyerte el a közhelyeslést, a tekervényes és hosszabb dargói vonal fölött, Unghvár Munkács előtérbe lépve — a Stry vonalra nézve annak ugyan európai fontossága elismertetett, de stratégiai tekintetkeli összeköttetése végett a status külön hozzájárulására ajánlatott. — Tárnokmester ő excellentiáján kívül jelen voltak: az alapító volt unghi főispán gróf Waldstein János, gróf Schönborn beregnyi főispán alapító társának teljhatalmazottjával, Apponyi György, Zichy Henrik és Sztáray Antal grófok.

*) Lapunk 11. számának vezércikke is R. S. egy hasonló cikkre vonatkozott. Szer.

* *Gróf Károlyi Edé* az abaujfüzéri járás országgyűlési képviselője a február 24-ki ülésben egy hangulag igazoltatott.

* *Grubiczy Géza* országgyűlési gyakornoktól febr. 25-ről a következő levelet vettük: „Tekintetes Szerkesztő ur! Mint kassai fi, kinek szülővárosom érdekei mindig szívemen feküdtek, vagyok oly bátor becses lapját azon örvedetes hírről tudósítani, melynek a tegnapi országgyűlési-ülésben tanuja voltam. — *Kassa városa* polgárai által beadott azon kérvény, melyben a törvényes állapot minél előbbi visszahelyeztetését sürgetik, midőn az elnök által a házzal tudatott, élénk *éljenzéssel* fogadtattott s miután az abban foglalt közóhaj a válaszfeliratban úgy is ki van fejezve, az elnök indítványára szíves tudomásul vétetett.*)

* *A párisi kiállításra* vidékünkéről Gleviczky Sándor gyapjút; a kassai-, csányi- nagysárosi műmalmok és az Ungar testvérek Kassáról lisztet fognak küldeni. Reméljük, hogy Ungh- és Zemplénmegyék is képviselőket fogják magukat a világtárlaton kitűnő borok-, buzájuk- és dohányjukkal.

* *Kassán a marhahús ára* fontonként 1-ső márcziustól kezdve 14 krajczárról 13-ra szállítottatott le.

* *Bercsényi Béla és Takács Emes* a kassai színház tehetőségűs ifju tagjai jegyet váltottak egymással. Kívánjuk, hogy tövises pályájukat megelégedett boldogságban fussák keresztül.

* *Kassán a magyar koronához* címzett Steer-féle gyógyszerért Hegedűs Lajos vette át.

* *Becker búvárs* Eperjesen rendez mutatványokat.

Vegyes hírek

— *A budai várpalotában*, febr. 24. udvari estély tartatott, melyen mintegy 4—50 vendég volt jelen, köztük Belcredi, Mensdorff, Majláth, Sennyei stb. A császár többekkel társalgott, Apponyi gróffal majdnem félóránig. A császárné az urvendégek közül Szapáry Géza és

*) Szíves figyelméért fogadják köszönetünket. Szerkeszt.

Széchenyi Béla grófokkal. a hölgyek közül leginkább Sennyeiné b. és Andrássy Gyuláné grófnéval társalgott. Ő Felsege sz utóbbinak óhaját fejezte ki valami népsziművet láthatni színpadunkon, mit a t. grófné tovább adván, a legmagasb óhajnak elégtételt. A társalgási nyelv csaknem kizárólag m gyar volt. A császárné a hölgyeket édes zengésű magyar nyelven szólította meg, s ez estélyen különösen nyájas és leereszkedő volt.

— *A koronázási érmek* rajzai már elkészültek. A „Hungaria” legalább azt állítja. Ugyane lep szerint Császár Ő Felsege april végén ismét Pestre jő, s május hó első napjait is itt töltendi.

— *A zágrábi országgyűlés* küldöttei dr. Suhay Imre alelnök és Mrazovics Mátyas képviselő febr. 22-én nyújtották át Budán a feliratot Ő felségének. Suhay alelnök ur beszédében kiemelte, miszerint Horvátország elidegeníthetetlen nemzeti és államjogaihoz ragaszkodik, de más részről kész a három egy királyság legfontosabb életérdekeit a trón helyesen fölfogott érdekeivel, a közbirodalomnak a pragmática sanctióból származott jogosult követelményeivel és azon királyság érdekeivel sikeres maradandó összhangzásba hozni, melylyel 800 éven át örömben es szenvedésben osztozott.

— *Bukarest*, febr. 23. Mult éjjel Kuza lemondásra kényszerítetett; ideiglenes kormány nevezetett ki, melynek tagjai: Golesco tbk, Haralombi és Lascar Cartagi ezredek, a katonaság egyetért, semmiféle vérengzés nem történt, a nép közt nagy öröm és a rend s nyugalom sehol sincs háborítva. Kuza fogoly; Beldivar, Macghiloman és Zilbrecht szintén elfogattak.

— *Bukarestből*, febr. 25. az új „Frembenblatt”-nak távirják: Kuza ma éjjel egy régi hű szolgája segítségével el akart menekülni, de az őrzésével megbízott kapitány e szándékot megghusította.

— *Bukarest*, febr. 26 Cusa ma kíséret mellett utazott Brassón keresztül Bécsbe. Bukarestből küldöttség fog menni Brüsszelbe, a flandriai gróft megkérendő, hogy fogadná el a fejedelmi széket.

— *A bécsi világiállítás* iránt február 17-én kell azon legf. elhatározás, melynélfogva most már végleg az 1870-dik év lette világiállítás számára kitűzve. A cs. külügyi miniszter már utasítást is nyert, hogy ez elhatározást a külkormányokkal tudassa.

Színházi szemle.

Szombaton, február hó 24-én „*A Lowoodi árva*” dráma 4 felv. Irta Birch-Pfeiffer Charlotte ford. Szigligeti. A *Rónay-pár* fellépte, ha — a házat többször

megtömbö bűvészi látványosságok, és műkedvelői előadások után ismét bérletszünettel — nem nagy közönséget csodított is a színházba, annak tisztelőit még is oda vonzta, s örömeik és kegyeletük adóját zajos taps és virág-özönben nyilvánuló ovatióban rovatá le velük. A művész-pár ez elismerésre érdemes. Mert ha a természet az egyik félt kissé szűkkeblűbben látta is el meleg s változatos színező tehetséggel, annál bőkezűbbé ruházta fel a másikat férfias szép organummal, meleg szavalati modorral, precíz játékkal és helyes felfogással. — Ezen állítás igazságáról fényesen tanuskodik a mai est műsikere; mert, ha a közönség némely női tagja — Rónaynak álhajazatát vagy Lincoln szakállát nem azonosíthatja is azon eszménynyel, melyet magának az érdekes Rochester lordról képezett — nem tarthatá vissza kezét, midőn az, a tuláradó szemeknek kendőjével szolgálattal tenni kényszerült, oly varázs erővel, oly igaz mérvű hévvel szavalá Rónay Rochester azon szavait, melyekkel ez erélyes, zárkózott kebel mélyéből kitörő szerelmét bevallja Jane Eyre-nek. A női könyek kicsalása ugyan nem azon mérték, melylyel a műérdemet megbírálani szoktuk, — mindenekelőtt helyes felfogásra alapított megfelelő játékot és szép szavalást követelvé a színésztől; — és ha itt e körülményt fel- említeni jónak látjuk, a művészeknek csak is azon érdemét akarjuk kiemelni, melyet magának ezen kellekek által, a visszas külfutás daczára is kivívott. Fénypontja volt ez Rónay, mai Rochester szerepének. Az előbbeni jelene- tekben, midőn még szerelme kemény és büszke jellege által legyőzetik, a küzdelem fájdalmának e visszahatását néha kissé súlyosabban érezteté a szegény Jane-Eyre- rel, mint kívántuk volna, vagy is helyesebben, mint a büszke Jane-Eyre igazában eltűrni bírta volna. Mire a művészt azon okból tartjuk szükségesnek figyelmeztet- ni: nehogy Jane-Eyre jellege, az *ily* megaláztatások eltűrése által, más színezetet kapjon, mint a szerző ki- vánná. — Rónayné, mint Jane-Eyre, jól betöltte helyét mindenütt, hol szende vagy érzélgős siránkozónak kellett lennie; de szavalatának ereje nem terjed annyira, hogy a hevesebb vagy szenvedélyesebb percekben is lépést tartson a szerep kellő erejével vagy saját helyes felfo- gásával és játékaival. Felfogásunk szerint a 15 éves Jane-Eyre éber jellemének inkább élénk, eszes és elszánt hangban kell nyilvánulnia; néjének tett szemrehányá- sából nem annyira a siró gyermek, mint az élesen kító és lelke mélyében megsértett leány kitörő keserű szava- nak kell hallatszania. — Jobb nevelő nő volt, mint kis leány. Szerepének fénypontja azon jelenet, melyben a setét szobában az örült karczajától megrémül; továbbá: midőn Rochesterhez viszson-szerelmét bevallja. Az ősz- es előadás csattanósan ment, s mindvégig érdekes fe- szültségben tartá a közönség figyelmét. — Filippovics- né (Reed asszony), Takács Emes (John), Szentgyör-

TÁRCELA.

Királyunkhoz. *)

HUGÓ KÁROLYTÓL

A menny dörög; villámok csattogatnak;
A föld borús fellegtől elfödött;
A menny csendült; az emberek hallgatnak,
S a véres föld lehel gyanús ködöt.

De már e köd — csak multnak bus emléke,
Melyet erélyed megváltoztatott —
A békes égbe szállt. S az égi béke
Fáradt hazámnak új reményt hozott.

Szilárd elméd megállott a veszélyben,
Jól tudja a magyar minő erős;
Mert nemcsak harczmezőn, hanem kedélyben.
Ki vivni tud, csak az valóba' hős.

Emlékezzél, a harczban, a békében,
E drága bátorságra, mely fentart
Jogot, hűséget szenvedő szívében,
S teszi a rendületlen jó magyart.

Bár ellenedbe a világ kiszálljon,
Bár mindenütt forrongjon a viszály,
Csak melletted az egy magyar megálljon,
Ne félj, királyom, — ő magyar király!

Ne félj Urunk! miként várat sziklára,
Az örökölt hűségnek védlakát
A magyar építi szilárd jogára;
Mert jelszava: kinek-kinek jogát.

Adj hát bizalmat a bizodalomnak:
Kiegyenlítve majd lesz a viszály;

*) A „Magyar Világ”-ból.

Adj új erőt a régi hatalomnak:
Ha nép erős, hatalmas a király.

Népünk reményvel vár még végzetére —
A hős hamar felejté zárt sebét —
Jogát teszi jogos király szívére,
S a koronával adja hű szívet.

Magam is, „Egy magyar király” szerzője,
Ki rég sok átkot türtem ám ezért,
Teszek mint „Ház becsnlete” költője
Hazám fejére áldásos babért.

Örök babért teszek magas fejedre,
Melyet szent koronánk majd ékesít;
Esküddel vedd e jelszót is szivedre:
Való hűség csak hősöket hevit.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

V.

Az aratás.
(Folytatás.)

Ezután jöttek az üdvözlők, a szomszéd falvak bírái, galambfejű aggastyánok, tündérszépű leánykák hófehér palyolatban, s rajongó gyermek sereg, majd a lelkészek ragyogó egyházi díszben, s környék aristocra- táinak, a köznemesség- és a népnek hosanna üdv kiál- tásait fogadta.

Nagy vagy oh országnak nádora, hazánk ragyogó csillaga, — zengék a lantosok — mig csak egy magyar létezik a föld színén, neved hervadatlan dicsőköriben fog tündökölni szívében és Magyarország egén!
Eszterházy elhalmazva ennyi megérdemelt dicső- séggel, férfias arczát méltóságos ünneplésség, de ke- vésbé vidor színezet bitorozá, aztán fejedelmi tekin- telylyel emelt szót:

— Istentől áldott napunk vala ma, fegyvereink szerencsésjével vissza nyertük a csalamezőt, megtörtük a török rablókat s környékünket nem háborítja többé semmi vész; köszönet nektek honvédő aratók, kik lán- goló lélekül-, hősies bátorság- és sarlóitok élével idéztétek elő a mai diadalal koronázott sikert, köszönet hős hűsárjaimnak, de főleg köszönet az én kedves ba- rátom, * Pál vitéznek, kinek leleményes esze bámulatos elszántsággal ragadott ki bennünket a végveszélyből,

mert bűvészi gyorsasággal egy óra alatt oly sereget te- remtetett elő, mely a támadókkal nem csak dacolni, de győzedelmeskedni is birt, a midőn értesült, hogy az oz- manok fegyvere csak az én ezer aranyat érő fejemet vágyik elejteni, akkor ő nemes készséggel átvevő méltó- ságot, nádori jelmezben saját éltének feláldozásával óvott meg engem a bizonyos haláltól; ah itt küzdött itt vészelt ő el, e rubinfényű véres búza kalászok az ő her- vadhatlan pálma lombjai, melyek halhatatlan dicsőségét, oroszláni bátorságát s lovagias barátságát örökre hir- detik s igazságosan cselekszünk, ha nádori hatalmunk- nál fogva e széles láthatárt, hol e véres aratás véghez ment, a boldogult hős árváinak s örökösének adomá- nyozzuk, e ténny örök emlékeül.

A nép helyeslő örömmel fogadta a megérdemelt jutalmazást, mig Eszterházy egész lényén volt valami nem földi ünneplésség, melyet komoly arczának fá- tyolozatlan szomorúsága még emelni látszott s szívet átjáró hangon rebegett lassudan: Az ég és föld ragyog, minden kebel vidám, csak szívemnek tomboló fájdalma nem csendesül; oh végtelen, betölthetetlen üreg maradt ott, az atyakit szeretett barát nincs többé! ah boldog- ságot akartam keresni lakában s romlást pusztulást hoz- zék reá, a kis fészek, mely tegnap még oly nyájas volt, mint az éden, ma össze omlott; a gyermekek árvák, az özvegy élete örök gyász s a családnya, ah annak még hulláját sem bírhatom, hogy reá hinthetném fájdalom tengerének könnyű habjait, hah tehát így mulik el min- den a nap alatt, így oszlik szét szent szövetségünk is, Imrét elragadták tölem meghasonlott elvei és szédítő álmai, Pál elszáryalt magasán a csillagok fölé, hol a gyémánt tronon ülő hatalmas Istent dicsőíti a szentek olvadó zengedelmeivel... S én?... ah én rémes dicsőségem fényében háborgó lelkeimmel egyedül maradék... De majdan, ha országok világok romba dőlnek... ha a halottak az angyalok trombitájára elhagyják ham- vedreiket... ha az Isten fia hatalma fölségével s vil- lamló dicsőségével a magas ürben megjelen, hogy örök igazságu trónján itéletet dörögjön a világra... akkor, igen akkor a három kebel szövetsége, a három kebel oltatlan szent hangja ismétlen kikel sirjából... és szövetségünk fennmarad örökön örökké! —

Ezután kegyeletes illetődéssel temették el az ele- setteket, s a reájok emelt göröngyöket fájó könnyeikkel áztatták meg, s a közös sírdomb fölött egy roppant már- vány oroszlan emelkedék ki egy gránit sziklából, körül véve ciprus, gyászfűz, nefelejts, búza, gyöngyvirág, szekfü és fehér rózsá boroktól.

S a nap, mely oly véres aratással kezdődött, bus temetkezéssel végződék; a hajnal ragyogó kalászerdőt az alkony egy rakás letarolt emberfőt és pusztá sirt talált.

(Folytatjuk.)

gyiné (Georgine), Kecskésné (Judith). Horváth, Tóth, Szentgyörgyi stb. jól működtek közre —
Vasárnap, február 25. „A szökött katona” népszínmű. Szilgietől. — Jó előadás. — Gergely, Prielle; Julcsát, Szentgyörgyi játsza. — Középszámu közönség.

Hétfőn, február hó 26-án „Bán: Bán” eredeti dráma 5 felvonásban írta Katona József. A czimszerepben működő Rónaynak szép játéka és életteljes szavai voltak ma ismét fény és sarkpontja az előadásnak. Így képzeljük a dramatikai helyes beszéd módját, vagy is inkább ilyennek kell a klasszikus beszédnek lennie. Teli finom hajlékonysággal, édes lágy csengéssel, a hol a szerep lyrikai érzést követel; s teli tüzzel, férfias erővel s hatalmas szenvedélyvel, hol az erős jellem nyoma-

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, február 28. é. 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	6	60	6	20
Kétszeres	5	20	—	—
Rozs	4	10	3	80
Tengeri	4	—	3	80
Arpa	2	70	2	60
Zab	2	10	1	80
Kása	7	40	6	80
Borsó	9	60	8	20
Lenese	8	—	7	50
Bab	7	20	6	45
Örlött dara	9	60	9	—
Tatárka	9	60	8	60
Burgonya	1	—	1	80
Aszuszilva	7	20	6	80
Szesz itczénkint	—	17 1/2	—	17
Marhahus fontonkint	—	14	—	—
Bornyuhus	—	15	—	14
Sertéshus	—	18	—	16
Vaj itczénkint	—	48	—	44
Zsir	—	34	—	—
Szalonna fontonkint	—	34	—	32

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1865-ik évi decz. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa indulás	reggel	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Kassa indulás	5 óra — p.	—	—	—
Miskolc	7 „ 52 „	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 „ 35 „	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 „ 34 „	8.84	6.66	4.23
Debrecen	12 „ 12 „	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 „ 45 „	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 „ 44 „	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 „ 41 „	18.86	14.19	9.06
Pest	8 „ 37 „	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 „ — „	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Bécs indulás	8 óra — p. este	—	—	—
Pest	6 „ 25 „ reggel	—	—	—
Czegléd	9 „ 27 „	—	—	—
Szolnok	10 „ 27 „	—	—	—
Püsp. Lad.	1 „ 26 „ délután	—	—	—
Debrecen	3 „ — „	—	—	—
Nyiregyháza	4 „ 28 „	—	—	—
Tokaj	5 „ 25 „ este	—	—	—
Miskolc	7 „ 29 „	—	—	—
Kassa érkezés	10 „ 35 „	—	—	—

Hivatalos értesítés.

108. p. sz. 39(1)3
Arverési hirdetés.

Abaujmegye törvényszékének mint te-lekkönyvi hatóságának f. évi febr. hó 3-ról 323. t. k. szám alatt kelt végzésénél fog-va: — Kaduk Andrásné szül. Bittó Máriának Vlaszati János nádasdi lakos elleni pörében, — fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt és összesen 826 frt 40 kr-ra becsült, Nádasd községébe, a 100-ik sz. te-lekkönyvi ívén foglalt 1/2 te-lekből álló ingatlanságnak, bírói elárverezése elrendelvelvén, — s annak foganatosítására az alól irt főszolgabíró kiküldetvén; — köztudomásra hozatik miként a megrendelt árverés foganatosítására folyó 1866-ik é mart. hó 15-ik napja mint első, — és 1866-ik év april hó 16-ik napjának min-denkor reggeli 9 órája, mint második ha-iáridő, oly kijelentéssel tüzetik ki; — hogy ezen birtok az első árverésen, an-nak becsarán alól el nem fog adadni, — és hogy az árverési föltételek az ideig bar mikor az alól irt főszolgabíró irodájába megtekinthetők.
 Kelt Alsó-Csájba febr. 15. 1866.

Bodnár Bertalan,
 végreh. főszolgab.

tékok kivételével. Rónaynál mindkét irányban feltaláljuk e-kellékeket. Szavai, melyet mindenkor bizonyos fér-fias erő leng át, minden mozzanataiban, mindig a szigorubb aesthetika korlátai között mozog. Ha néha hangját tulnag erőre emeli, megbocsájtuk neki, mert még mindig természetes. E mellett játéka annyira egy-beolvadt szavaiatával, hogy ez inkább valóságának, mint betanult szerepnek látszik lenni. — Rónayné (Melinda) szerepéből, ha jól vettük észre egy részt törölt, mind a-mellett physikai alkotása még így is erősen küzdött a szavai nehézségekkel, főként az élénk folyvasi erő kifejtéssel (crescendóval) Játéka szép, nyugodt, s plas-tikailag helyes Mai legjobb jelenete, midőn Bánktól tér-telen állva bocsánatot kér. — Petur (Takács) ha játéka helyes, szavaiata annál tulszinezettebbnek mondható;

Kassa, Kellemlen, nedves, ködös téli napok, a hó nagy részben már elolvadt; a hetivásár népes; az árak csökkenőben vannak.

Eperjes, február 26-án. Buza köblönkint 6 frt 80.—6 frt. 20. Rozs 4 frt. 30 kr.—4 frt. — kr. Tengeri 4 frt. 40 kr. — 4 frt. — kr. Arpa 2 frt 80 kr.—2 frt. 60 kr. Zab 2 frt. 40 kr. 20 2 frt 30 kr. Kása 7 frt 60 kr. 7 ft. 40. Borsó 6 ft. 60. 6 ft. 20. Lenese 8 ft.—7 frt 60 kr. Bab 8 frt. — kr.—7 frt. 60 kr. Örlött dara 12 frt. — kr. 10 frt.— atárka 8 frt — kr. 7 frt. 20 Burgonya 1 ft 60. 1. Aszuzsi 10 ft. —. Szesz itczénkint (magyar iteze abróncs alatt 30 fok) 19 kr. Marhahus fontonkint 10 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 16 kr. Vaj itczénkint 44 kr. Zsir 44 kr. Szalona font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánkint 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Közép-kenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Győr, febr. 24-én. Buza e héten helybeli és vidék-beli fogyasztók részéről jó keresletben részesült, az árak teljesen fentartották magukat. Rozsban csekély forgalom. Arpa a kivitel részére vásároltatott, az ár 5 krral emelkedett. Kukoriczaban a csekély készlet foly-tan jelentéktelen üzlet. Zab jó kelet mellett árát fentar-totta. — Árak: vidékünkbeli új buza 86—88 flos 3 frt 25—45 kr. bácskai ó 86—87 flos 3 frt 25—28 kr, ha-sználó új 86—87 flos 3 fr. 25—30 kr, bántási új 89—90 flos 3 frt 65—70 kr. tiszavidéki új 89—90 flos 3 frt 65

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
 „ Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
 „ Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
 „ Tarnóba, Eperjesen keresztül, vasárnap, ked-den, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponkint kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
 Eperjesről Kassára ugyanakkor.
 Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
 Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szomba-tot kivéve naponta 6 órakor reggel.
 Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
 Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
 Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Bodnár Bertalan,
 végreh. főszolgab.

Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke által ezen-nel közhírre tétetik, mikép gróf Fáy Ist-ván csödtömögének Alter Simon elleni perében fennebb említett alperesnél bírósá-g lefoglalt és összesen 3590 frtra. o. é. megbecsült, Szántó mezőváros községben, te-lekkönyvi 106. számú ívben foglalt inga-tlanaira, melyek: lakház, melléképüle-tek, szántóföldek, rétek és szőlőköl állá-nak, megtartandó bírói árverés megren-deltetvén, annak foganatosítására 1866. évi április 5-dik napja mint első, és 1866. évi május 3-dik napjának mindenkor reg-geli 9 órája mint második határidő oly ki-jelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsarán alól el nem fog adadni, és hogy az árverési fel-tételek, valamint a te-lekkönyv és becs azon ideig bármikor a törvényszéki iro-dában megtekinthetők.
 Kelt Kassán 1866. évi január 31-dik napján tartott megyei törvényszéki üléséből.

Kunsch Gábor,
 m. alispán.

432. sz. 36(3)3
Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke által ezen-nel közhírre tétetik, mikép Kösch és Böhm

Magán hirdetések.

Ezennel bátorokodunk a T. cz. Földmi-velő urakat figyelmeztetni, hogy Gyárunk-

a mennyiben hangja természetességét elveszlvén, szé-pészeti szempontból csak fájdalmas benyomást gyako-rokoltatott; volt egy pár igen sikerült jelenete. — Temes-vár (Biberach) nem találta magát, e szakon kívül eső szerepben. Nem annyira intrigans, mint csintalan első szerelemes volt; ki a cselszövényes Biberach szavait mondta el, még pedig olykor észrevehető versmértekekkel. Tóth (Tiborcs paraszt) egészen helyes. Szentgyörgyi (Mikháiban) tulszágosan agg alak, melyben azonban még minden Saturnusi kinézés mellett több természetesség volt, mint szavaiatában, melyben az erőtetés igen észre-vehető volt. Filipoviczné (Gertrud királyné) Priello (H. Endre király) Horváth (Simon bán) Kovács (Ottó hg.) Takács Emes stb. stb. jól működtek közre. — Középszámu közönség.

—70 kr, rozs ó 78—80 flos 2 frt 15—30 kr, új 80—82 flos 2 frt 25—30 kr, arpa 70—72 flos 1 frt 75—85 kr, etetésre való 1 frt 35—60 kr, kukoricza ó 1 frt 80—90 kr, új 1 frt 90 kr—2 frt 10 kr, zab ó 49—51 flos 1 frt 22—26 kr, új 45—47 flos 1 frt 16—20 kr.

Sorshuzás.

Buda február 24. tartott sorshuzás alkalmával kö-vetkező számok huzattak 29, 37, 32, 48, 39.
 Legközelebbi huzás márczius 7-én.

Bécsi börze Február 27-ről.

5% Metallique	60.90
Nemzeti kölcsön	63.90
Bankrészesvény	731.—
Hitelintézeti részvény	143.10
Londoni	101.70
Ezüst	101.50
Arany	4.85

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
„ N.-Mihályig	1 „ 50 „
„ Gálszécsig	2 „ — „
„ Kassáig	4 „ 50 „
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
„ N.-Mihályig	3 „ — „
„ Szobránczig	4 „ — „
„ Ungvárig	4 „ 50 „
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. . e.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szordán, pénteken szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, dél-után 5 órakor.
 Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
 Menet-jegyzéke Munkáctól Beregszászig vagy vissza 1 ft. Feltételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcs-mában: Guth József.

ban kész vas-ekék, eke- vasak a legjobb anyagból mindig készen kaphatók, és megrendelésekre az eke- vasak aczélból is készíttetnek; — mivel mostan a tavaszi munka következik ajánljuk készítményeinket:

- 1 vas-eke öntött talppal tartalék vassal 12 osztr. frt.
- 1 vas-eke öntött talppal tartalék vas nélkül 11 osztr. fr.
- 100 font. Widats-eke vas, igen kemény anyagból 15 osztr. fr.
- 100 font. Widats-eke vas, aczélból 26 osztr. fr.

ezen árak mellett a készletek Kassáig állítjuk — pénzék bérmentes levelek által kéretnek; — megrendelések, a leggyorsab pontossággal teljesíttetnek
 Alsó-Meczenzfén Abaujmegyében.
 34(3)3

Schürger és Schmotzer.

Egy okleveles tanítónő valamely ur-háznál, mint magán nevelő alkalmazást nyerni óhajt. Bovebben értekezhetni ez iránt t. Imre Lőrincz minta - főtanodái igazgató urnál.
 Kelt Kassán hó 21. 1866.